

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/129/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010183
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1414010183.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného W. P. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 09. septembra 2014 sp. zn. 3T/71/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. decembra 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného W. P., E.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/71/2014 z 09.09.2014 bol obžalovaný W. P. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že v období od 25.09.2013 do 23.11.2013 v byte v Bratislave, na A. Q.. X obývajúc tento s družkou X. F. sa tejto opakovane vyhrážal, že zabije a dobije ju, jej dcéru mal. E..G., E.. XX.XX.XXXX a aj ich spoločného syna mal. W..F., E.. XX.XX.XXXX, poškodenej X. F.Q. opakovane vyčítal že sa „kurvila“ a že ho klamala, počas toho, ako bol vo výkone trestu, vyhrážal sa že ju zabije, dobije, rozbije nos, až ju zaleje krv tak, že ju nikto nespozná a že môže volať policajtov aj tak nestihnú dôjsť, že ju šľahne za vlasy o zem a tam dokope, až jej syna zaleje jej krv, zabije a dobije aj ich spoločného syna A.O., a aj jeho zaleje krv a budú z neho dlho krv umývať opakovane na poškodenú kričal, že má poslúchať a bez jeho súhlasu si nemôže nič dovoliť, vyhrážal sa, že mal. N.H. zabije, že je sviňa, gádzovská kurva, pričom poškodená X. F. sa na to bude pozeráť a nebude s tým môcť nič spraviť a keď ho vyhodí z bytu, tak zabije a dokope jej dcéru mal. N.H. dá ju šľapať a bude na neho robiť, pričom vyhrážky umocňoval tým, že búchal do nábytku, rozbíjal predmety, kopal do psa, rezal sa nožom na rukách, chytil do rúk televízor a opakovane sa spýtal, či ho má hodiť o zem, sácal do poškodenej X.Á. F., ťahal ju za vlasy a silno chytil za ramená,

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s pozitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona bol na výkon uloženého trestu zaradený do stavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Samosudca okresného súdu rozsudok odôvodnil nasledovne: „v predmetnej veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že vina obžalovaného zo žalovaného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil tak, ako je to uvedené v podanej obžalobe a výrokovej časti rozsudku je preukázaná a preto ho súd uznal vinným zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby. Obžalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že sa s poškodenou F. hádal, potvrdil, že jej nadával, urážal ju, že kopol psa, rozhadzoval veci, nožom si rezal ruky a veci, udrel do skrine. Priznal aj to, že povedal poškodenej F. že

jej dá facku a hovoril jej, že či chce aby ju zbil. Toto nepovažoval za vyhrážanie a inak sa poškodeným nevyhrážal. Zistený skutkový stav uvedený v podanej obžalobe je zhodne potvrdený výpoveďami X. F. z prípravného konania, E. G. W. L. D.. Tieto svedkyne podrobne popísali verbálnu agresivitu obžalovaného voči nim, popísali veľmi podrobne a zhodne slovné vyhrážky zabitím, ktoré obžalovaný smeroval okrem ich osôb aj na maloletého W.. Zhodne popísali jeho nepríčetné správanie sa počas hádok, udieranie do vecí, kopanie do psa, vyhrážanie sa rozbitím televízie. Najmä poškodená X. F. veľmi podrobne a po zákonom poučení v prípravnom konaní popisovala konanie obžalovaného v zhode so skutkovou vetou obžaloby. Zmenu výpovede X. F. na hlavnom pojednávaní hodnotí súd ako účelovú, vykonanú v snahe pomôcť obžalovanému, ktorý je otcom jej dieťaťa. Dôvod zmeny jej výpovede je zrejmý aj z listinného dôkazu z ktorého vyplýva, že obžalovaný počas väzby vyvíjal enormnú snahu na ovplyvnenie svedkov v tom smere aby zmenili svoje výpovede a vypovedali v jeho prospech. Svedkyňa X. F. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že to čo je uvedené v jej výpovedi z prípravného konania skutočne uvádzala. Z obsahu jej výpovede z prípravného konania a v porovnaní jej obsahu s obsahom výpovedí ostatných svedkov jednoznačne vyplýva, že X. F. v prípravnom konaní vypovedala pravdivo a skutočnostiach, ktoré skutočne prežila a zažila. ňou uvádzané konania obžalovaného si nemohla vymyslieť, keďže tieto plne korešponujú aj s tvrdením jej dcéry a matky. Súd konštatuje, že vypočuté svedkyne E. G. W. L. D. vypovedali obe na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní. Súd osobitne citlivo viedol výsluch svedkyne E. G. vzhľadom na jej vek. O pravdivosti jej tvrdení nemá žiadnu pochybnosť, Emotívna výpoveď tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní, ktorá bola prerušovaná jej plačom pri spomienkach na to, čo prežila bola skutočne vierohodná. Z výsledkov znaleckého dokazovania je celkom zrejmé, že obžalovaný vzhľadom na svoje osobnostné danosti a črty bol schopný žalovaný skutok spáchať. Skutočnosť, že obžalovaný ignoruje spoločenské normy správania, vytvára si vlastné pre neho priaznivé normy, ktoré s v rozpore s väčšinovým chápaním slušného správania sa obžalovaného neospravedlňuje. Obžalovaný ignoruje základné spoločenské pravidlá správania sa, ignoruje potreby ostatných osôb s ktorými žije v domácnosti. K matke svojho dieťaťa aj k ostatným osobám v domácnosti sa správa hrubo, arogantne, povýšenecky, násilnícky, spôsobom, ktorý dehonestuje poškodených. Staví svoje osobné potreby nad všetko ostatné. Z osôb, ktoré s ním žijú si robí sluhov a vnútorne je presvedčený že to tak má byť. Spoločnosť je však iného názoru a takéto správanie sa obžalovaného je spoločensky neakceptovateľné. Z obsahu vyslovených vyhrážok obžalovaným voči poškodeným je zrejmé, že tento sa im vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví aj inou ťažkou ujmom. Obžalovaný v stave v akom sa poškodeným vyhrážal, aj v kontexte toho, že poškodené osoby poznali jeho agresívne a nevypočítateľné správanie, takým spôsobom, že vyslovené vyhrážky mohli poškodené reálne vnímať ako hrozbu a tieto vyhrážky boli spôsobilé u nich vzbudiť dôvodnú obavu. Prejavilo sa to napokon aj tým, že boli v obave o svoje životy a zdravie nútené vyhľadať pomoc polície.“

K výroku o treste poukázal na zistenú priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona a preto použil sprísňujúce ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona a zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a následne obžalovanému uložil trest odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby od 16 mesiacov do 3 rokov, vo výmere 20 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote uvedenej v ustanovení § 309 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný W. P. po porade s obhajcom, ktoré v mene obžalovaného písomne zdôvodnil obhajca.

Obhajca odvolanie zdôvodnil nasledovne: „Odvolanie smeruje proti výroku o vine a tým pádom aj proti výroku o treste. Dôvodom odvolania je skutočnosť, že v prípravnom konaní a v konaní pred súdom nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by som svojim konaním naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý som stíhaný. V prípravnom konaní aj v konaní pred súdom som od začiatku uvádzal, že tohto trestného činu som sa nikdy nedopustil. Rovnako nebolo žiadnym z dôkazných prostriedkov preukázané bez akýchkoľvek pochybností že by som tento prečin spáchal. Okresný súd Bratislava IV v tomto konaní nesprávne vyhodnotil dôkazy, keď nebral do úvahy výpoveď svedkyne X. F., ktorú urobila na hlavnom pojednávaní a ktorou celú vec vrátane okolností, ktoré ju viedli k podaniu trestného oznámenia na moju osobu náležite vysvetlila. Z rozporuplných výpovedí svedkyne ml. E. G. z prípravného konania a z hlavného pojednávania súd vzal do úvahy len skutočnosti ktoré mali usvedčovať obžalovaného a nesprávne vyhodnotil rozpory v jej výpovediach a fakty, že táto svedkyňa uvádza nasledovné: Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.07.2014 „Pokiaľ ide o obžalovaného, nedá sa povedať, že by som sa ho bála“ „Mne priamo sa obžalovaný smrťou alebo inou ťažkou ujmom nevyhrážal“ O jej vzťahu k obžalovanému na otázku obhajoby uvádza: „Priala som si, aby obžalovaný

zmizol z môjho života a aby som ho už nikdy viac nevidela" „Je pravda, že som si priala, aby obžalovaný už nikdy z basy nevyšiel." Súd bol pri rozhodovaní o mojej vine silne ovplyvnený aj listom môjho spolubývajúceho na cele v ÚVV Bratislava, s ktorým som mal neustále nezhody a chcel sa mi pomstiť, keď uvádzal, že som mal údajne ovplyvňovať poškodenú aby zmenila výpoveď. Tento dôkaz obhajoba navrhovala nebrať do úvahy, nakoľko táto osoba nebola pri návšteve prítomná a preto sa nemôže kvalifikovane vyjadriť k ovplyvňovaniu či neovplyvňovaniu poškodenej. Napriek žiadosti obhajoby, sud tento list bral do úvahy pri rozhodovaní o vine obžalovaného. Preto si dovoľujem požiadať Krajský súd v Bratislave, aby na základe vyššie uvedených skutočností, zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV a v zmysle zásady „in dubio pro reo" ma oslobodil spod obžaloby.“

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol: „Ja sa pridrižiam písomných dôvodov odvolania z 19.09.2014. Opätovne poukazujem na rozpory vo výpovediach svedkýň a na podklade týchto dôvodov navrhujem aby bol rozsudok okresného súdu zrušený v celom rozsahu a aby krajský súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil.“

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Má za to, že konanie obžalovaného nadobudlo takú intenzitu, že bolo potrebné ho posudzovať ako trestný čin. Jeho konanie bolo preukázané dôkazmi predovšetkým z prípravného konania. Čo sa týka trestu tento považuje za primeraný a zákonný. Čo sa týka oboznámených listov tieto považuje za nedôveryhodné, tieto sa javia ako snaha zmierniť postih obžalovaného a navrhla na tieto neprihliadať.

Obžalovaný právom záverečného návrhu predniesol: „Nie je to pravda, všetko je vymyslené, nechcem nič uviesť.“

Na základe podaného odvolania, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Tr. poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, odvolací súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu v podstate rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

K odvolacím námietkam obhajoby v tom, že vykonaným dokazovaním predovšetkým v konaní pred súdom nebolo preukázané, že obžalovaný W. P. naplnil znaky žalovanej trestnej činnosti, krajský súd si v zásade osvojuje skutkové závery súdu prvého stupňa a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj odvolací súd dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný spôsobom v ňom opísaným.

Obžalovaný síce popiera vyhrážanie ublížením na zdraví a smrťou X. F., avšak pripúšťa, že medzi ním a menovanou boli výmeny názorov, nadávali a urážali sa navzájom. Podľa obžalovaného dôvodom hádok bolo, že dcéra X. F., E. G. ho nerešpektovala a tiež jeho žiarlivosť.

Čo sa týka výpovede svedkyne X. F. je pravdou, že táto oproti výpovedi z prípravného konania na hlavnom pojednávaní svoje vyjadrenia modifikovala v prospech obžalovaného, kedy uviedla, že hádky boli vzájomné, kričali na seba navzájom. Potvrdila, že obžalovaný počas hádok búchal do nábytku, ale vzápätí uviedla, že to robila aj ona. Potvrdila, že fyzicky si obžalovaný ubližoval tým, že sa rezal nožom,

ale jej fyzicky neublížil. Poprela, že by ju obžalovaný ťahal za vlasy a sácal, pričom v prípravnom konaní podrobne popísala jeho vyhrážky, ktoré u nej vzbudili dôvodnú obavu o zdravie a život do takej miery, že požiadala dcéru E., aby v jej mene podala trestné oznámenie, čo dcéra spolu s matkou X. F., Ľ. D. aj urobila.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach svedkyne X. F. bola jej výpoveď z prípravného konania prečítaná na pojednávaní, ku ktorej uviedla „toto som povedala“ resp. „povedala som to tak, ako bolo prečítané“.

Obžalovaný je tiež z protiprávneho konania usvedčovaný výpoveďami E. G., ktorá s ním a matkou X. F. v inkriminovanom období žila v spoločnej domácnosti a tiež svedkyňou Ľ. D.- matkou X. F., ktorá spolu s nimi bývala i keď krátku dobu (cca tri týždne) a bolo to v čase „keď sa obžalovaný vrátil z výkonu trestu“, čo bolo 25.09.2013 kedy vykonal trest vo veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/30/2014, ktoré obdobie sa prekrýva so žalovaným obdobím.

V kontexte s vyššie rozobratým podporne dávajú obraz o osobe obžalovaného aj vypracované znalecké posudkov MUDr. Klaudie Stanislavovej a RNDr. Mgr. Dušana Kešického PhD., z ktorých vyplynulo, že u obžalovaného bol diagnostikovaný syndróm závislosti od hracích automatov, jedná sa o osobnosť emočne nestabilnú - impulzívny typ. Znalci pripustili zvýšenú pravdepodobnosť nekonvenčného správania sa v situáciách so zlyhaním kontroly. Jeho osobnosť je simplexná, nezrelá s labilnou emotivitou, deficitom v ovládaní záťaže vrátane situácií nevymykajúcich sa z bežného denného rámca, i keď u obžalovaného prioritne nejde o snahu ublížiť.

Odvolací súd nesúhlasí s argumentáciou, že výpovede E. G. z prípravného konania a hlavného pojednávania sú rozporuplné. Menovaná vypovedala na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní i keď nie tak podrobne, avšak k prečítaným častiam jej výpovede z prípravného konania na pojednávaní uviedla, že skutočnosti a okolnosti opísané vo výpovedi z prípravného konania sa aj stali a o týchto tak ako sú zapísané aj vypovedala.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní je zistiteľné, že menovaná svedkyňa bol v čase výsluchu pred súdom vo veku 17 rokov, bola vypočutá v prítomnosti obžalovaného, samotný výsluch bol pre ňu psychicky náročný (v zápisnici je poznámka, že s plačom uviedla, že všetko povedala na polícii) a vzhľadom k uvedenému odvolací súd chápe jej odvolávanie sa na výpoveď z prípravného konania a jej výpoveď rozhodne nehodnotí ako rozporuplnú.

Obsah jej výpovede korešponduje s výpoveďou svedkyne Ľ. D., ktorá vypovedala zhodne tak v prípravnom konaní ako na hlavnom pojednávaní.

K listom zadokumentovaným v spisovom materiáli z 29.09.2014, pisateľmi ktorých sú X. F. W. E. G. je potrebné uviesť, že týmto predchádzal výsluch oboch svedkýň na hlavnom pojednávaní, kedy vypovedali po zložení prísahy a preto na obsah týchto písomností odvolací súd neprihliadol. Rovnako neprihliadol ani na list (čl. 162), ktorého pisateľom bol X. X.. V tomto smere sa obhajoba mylí ak sa domnieva, že na podklade obsahu tejto písomnosti je založený výrok o vine obžalovaného.

Krajský súd zhodne ako prvostupňový súd zastáva názor, že obžalovaný W. P. svojim konaním naplnil zákonné znaky žalovaného prečinu.

Vzhľadom na charakter žalovanej trestnej činnosti, motív konania obžalovaného, krajský súd zastáva názor, že uložený trest je súlade s § 34 Tr. zákona.

Teda konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil ani pri rozhodovaní o treste vo vzťahu k obžalovanému, keď s prihliadnutím na zistenú priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona - tj. bol už za trestný čin odsúdený a ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov tj. pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vymedzenej v § 360 ods.2 Tr. zákona (v rozpätí od 6 mesiacov do 3 rokov) a upravenej podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona tj. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu- tj. upravená trestná sadzba je v rozpätí od 16 mesiacov do 3 rokov. Uložený trest považuje krajský súd nielen za zákonný ale aj za spravodlivý, ktorý zodpovedá nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatel'ov, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení §

34 ods. 1 Tr. zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona V tomto smere sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje s úvahami a závermi rozvedenými v napadnutom rozsudku, ktoré viedli súd prvého stupňa k rozhodnutiu o uložení trestu odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov.

Súd prvého stupňa zákonne rozhodol aj v otázke zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona).

S poukazom na vyššie uvedeného odvolací súd nezistiac dôvod na zmenu rozsudku prvostupňového súdu, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného W. P.Š. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.